

СЛОГА КОМЕНТАР: Банкрот

Београд, 24. јул 2016. –

Према економској теорији, банкрот је последња фаза привредне кризе. Када држава није више у стању да редовно исплаћује плате и пензије својим грађанима, да враћа раније узете зајмове, а самим тим и да се изнова задужује, онда се то зове банкрот. Све остало је чиста манипулација и демагошко испирање свести.

Лека Банкрот

Први банкрот смо доживели распадом СФРЈ, када динар готово није вредео ништа, када је држава бесомучно штампала новац без покрића, а цене свих производа у продавницама се мењале на већи износ из сата у сат.

Други, доживесмо у СРЈ, када смо у 21 век ушли са мизерним зарадама, које су се предходно топиле из месеца у месец, јер је држава каснила са исплатом по неколико дана у сваком предходном месецу, што је на крају резултирало дуговањем и по

неколико десетина исплата пензија и плата.

У последњој, овој садашњој, живело се нешто мало боље. Родила се нека нада. И банке су почеле да дају кредите грађанима – рекло би се “кренуло”. И тако све до 2012. године и чувене реченице “спречили смо банкрот”.

Снажно потпомогнути својим гласноговорницима из Фискалног савета, млађаним Рајићем и времешним Савићем, већ пуне четири године не прође дан да нам неко од политичара у власти не понавља ту чувену мантру о спречавању банкрота.

Ево, три месеца је прошло од одржавања ванредних избора, а владе још нема. Премијер у техничкој влади, Александар Вучић, поручио нам је јуче да не може да формира владу коју он сам не би могао да подржи.

“Ако успем да је формирам, формираћу је, ако не успем, формираће је неко други кога ћу ја предложити” – рекао је мандатар Александар Вучић.

Овим се сан српског грађанина о нормалном и бољем животу претворио у лакрдију, у индијску серију без краја, у режији Владе, ММФ-а и Светске банке, а обећања о стандарду се из месеца у месец одлажу за коју годину више.

Последње обећање о осетном бољитку које смо чули је да ће нам бити боље тек тамо негде 2025. године.

И тако се опет вратисмо на банкрот. Можда банкрота, оног државног још увек нема, али личног, оног грађанског, нашег, засигурно има.

Неретко, да би преварили своје повериоце многи људи из такозваног бизниса намерно одлазе у банкрот. Презадуже фирму, прогласе банкрот, а онда отворе нову и тако у...

Све некако мирише на то!